

NOWY CZAS

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcu (szer. 22 mm) 16 gr. W tekście 1 mm w 1 szpalcu (szer. szp. 69 mm) 1.50. — Drobne ogłoszenia za słowo 12 gr. (tylko dla celów prywatnych). Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej trzy słowa) 20 gr. Drobne ogłoszenia handlowe za słowo 16 gr., pierwsze słowo tłusty druk 24 grosze, (również dopuszczalne są najwyżej trzy słowa).

Jędrzejów, 23/24 czerwca 1942.

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50. Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję manuskrypty, będą zwracane stronom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. — Ukazuje się 3 razy w tygodniu: we wtorek, czwartek, sobotę (niezależnie). Prenumerata miesięczna 2.40 zł z odnośnikiem do domu 2.80 zł., pocztą 3.20 zł.

Tobruk skapitulował!

Decydujące zwycięstwo Rommela w Afryce północnej.
Zajęcie Bardji i Bir el Gobi.

Z Głównej Kwatery Führera, 22 czerwca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych podaje w dniu 21-go czerwca do wiadomości:

Wojska niemieckie i włoskie szturmem zdobyły w dniu wczorajszym pod dowództwem generała-pułkownika Rommela większą część silnie rozbudowanej twierdzy Tobruk. Skutkiem tego dzisiaj rano parlamentarnie angielski zaproponował włoskiemu sztabowi korpusu kapitulację twierdzy. Miasto i port są zajęte. Dotychczas wzięto do niewoli przeszło 25.000 jeńców, w tym szereg generałów oraz zdobyto nieprzejęte ilości broni, jak również materiału wojennego i zapasów.

W nieustannym pościgu za pobitymi Anglikami w kierunku na wschód zajęto Bardję i Bir el Gobi.

Miasto i port Tobruk zajęte przez wojska osi.

Rzym, 22 czerwca. Włoska kwatera główna komunikuje następujące doniesienie nadzwyczajne:

Po zwyciężonych walkach w dniu 20 czerwca, które złamały opór brytyjski, w dniu 21 czerwca o godz. 7-mej stawili się w sztabie bojowym 21 włoskiego korpusu armii parlamentarnie angielski, aby w imieniu komendanta Tobruku zaproponować poddanie się.

Wojska osi zajęły forty, miasto i port. Wzięto 25.000 jeńców, wśród nich szereg generałów. Zdobył jest bardzo wielka i musi być jeszcze dokładnie ustalona.

Generał-pułkownik Rommel.

Kraków, 22 czerwca. Gen.-pułkownik Rommel, który odniósł znowu wielkie zwycięstwo w Afryce północnej nad Brytyjczykami, należy do najpopularniejszych niemieckich wodzów wojennych. W związku z ponownym zdobyciem twierdzy Tobruk i zajęciem Bardji, „Daily Mail” nazwał go „strategicznym geniuszem”, a sam Churchill musiał przyznać, że Anglia ma przed sobą w Afryce „bardzo śmiałego i zrezygnego przeciwnika”, oraz „wielkiego generała”.

W związku z powyższym, wielu zadaje sobie pytanie, ktoż jest ten generał-pułkownik Rommel, którego nawet przeciwnik uważa, a nawet podziwia z powodu jego dzielności, siły decyzji, energii i zdolności do czynu, jak również z powodu jego genialnej strategii?

Generał-pułkownik Rommel urodził się w r. 1891 w Wirtembergii, jako syn profesora gimnazjalnego. Mając lat 18, wstąpił młody Wirtemberczyk do wojska i wkrótce do wybuchu wojny światowej znalazł się w szeregach strzelców górskich. Wziął on udział w drugiej bitwie nad Isonzo i wyróżnił się podczas rozmaitych okazji. Już wówczas zasadą jego było: zawsze być zrezygnym i nigdy nie kosztować. Zasada ta prowadziła go także i w Afryce północnej, w najcięższej sytuacji, znowu od zwycięstwa do zwycięstwa. Gdy przeciwnik sądził, że Rommel jest wyczerpany, okazuje się wkrótce, że właśnie jest przeciwnie.

Po wojnie światowej Rommel nie zarzucał swej kariery oficerskiej. Początkowo był szefem kompanii oraz instruktorem

w szkole piechoty w Dreźnie, w r. 1933 był komendantem batalionu strzelców, a po r. 1938 przejął on komendę szkoły wojennej w Wienerneustadt.

Do r. 1940 Rommel był komendantem głównej kwatery Führera i jako taki przebywał w Czechosłowacji i w Klajpedzie.

Zdobycie fortu nadbrzeżnego w Sewastopolu.

Zniszczenie brytyjskiej formacji okrętowej, uciekającej z Tobruku.

Z głównej kwatery Führera, 22 czerwca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

W północnej części twierdzy Sewastopol zdobyty został w twardej walce fort nadbrzeżny, a teren na północ od zatoki Sewernaja został oczyszczony z nieprzyjaciela. Niszczenie trzymających się jeszcze na skrajnym półwyspie resztek nieprzyjaciela jest w toku. Na pozostałym froncie okrążającym wojska niemieckie i rumuńskie, wspierane przez silne formacje lotnictwa, zdobyły szturmem kilka umocnień i zacięte brzońskie stanowiska wyżynnych. Ponowne kontrataki Sowietów pozostały bezskuteczne. Nad Sewastopolem i na wschód od Dońca niemieckie myśliwce zestrzeliły wczorajszego dnia 28 nieprzyjacielskich samolotów.

W południowej części frontu wschodniego eskadry niszczytelne zwalczały z dobrym skutkiem urządzenia kolejowe i kolumny posiłków nieprzyjaciela.

Na środkowym odcinku frontu odpartych zostało kilka nieprzyjacielskich ataków, na terenie pozafrontowym zniszczonych zostało kilka band bolszewickich i obozów.

Na froncie Wołchowa nieprzyjacieli zaatakował ponownie znaczniejszymi, wspieranymi przez czołgi, siłami. Żańarte walki jeszcze trwają.

W Afryce północnej niemiecka flotyła ścigaczy zaatakowała o świcie dnia 21 czerwca przed portem Tobruk uciekającą formację brytyjskich jednostek i zniszczyła ją całkowicie. Jedna łódź strażnicza, sześć statków przybrzeżnych i jeden transportowiec pojemności 4.500 ton, który już był uszkodzony przez ataki powietrzne, zostały zatopione. Trzy dalsze statki przybrzeżne zostały zajęte, 175 ludzi wzięto do niewoli. Niemiecka flotyła oczyszczająca wymusiła sobie przez zapory minowe dro-

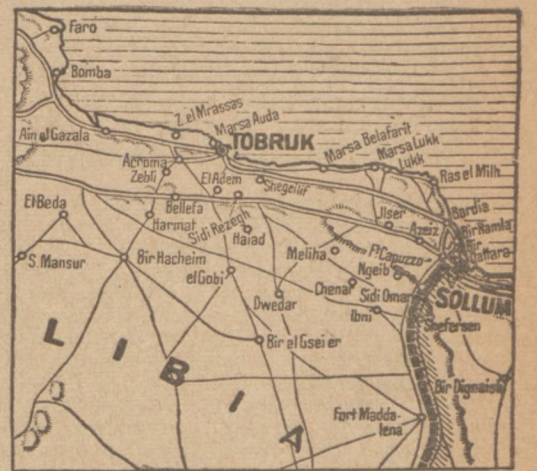
gę do portu wewnętrznego w Tobruku. Liczba wziętych w walkach o Tobruk jeńców podwyższyła się na 28.000. Ponad 100 czołgów zostało zdobytych lub zniszczonych. Stwierdzenie łupów w działach i ciężkiej artylerji nie zostało jeszcze zakończono.

Na Malcie lotnisko Luca zostało zaatakowane przez niemieckie siły lotników bojowych.

Potem nadeszła wielka okazja do wybicia się. Został on mianowany komendantem dywizji pancernej i w tym charakterze okazał się mistrzem wojny ruchowej. Po wybadaniu sytuacji przeciwnika, potrafił on zawsze wyszukać miejsce, w którym w odpowiedniej chwili atakował go i przewycięzał. W ten sposób walczył we Francji.

W lutym 1941 r. objął Rommel dowództwo nad wojskami północno-afrykańskimi. Zebrał odpowiednie doświadczenia i w krótkim czasie stał się mistrzem wojny w pustyni. Brytyjczycy, którzy sądzili, że ten nowicjusz nie będzie umiał zachować się w nowej dla niego i niezwykłej sytuacji i terenie, skutkiem czego będzie musiał popełnić grube błędy, szybko przekonali się, że byli w błędzie. W krótkim czasie odczuli oni przewagę kierownictwa niemieckiego korpusu afrykańskiego i po licznych zwycięstwach, które Rommel nad nimi odniósł, otwarcie przyznali, że jest nie tylko śmiałym, ale także mądrym i niesłychanie wielostronnym strategiem, któremu żaden generał po stronie angielskiej dorównać nie może.

Rommel pobił Wavella, a teraz udało mu się pokrzyżować plany nowego generała brytyjskiego Auchinlecka i rozbić 8 armię brytyjską, która umocniła się w strategicznym trójkącie: Tobruk—Acroma—Bir Hacheim, aby połączonym siłom niemiecko-włoskim przeskoczyć w posuwaniu się ku wschodowi. A właśnie obecnie Rommel rozpoczął swój marsz na wschód.

Mapka sytuacyjna Afryki północnej.

Przed holenderskim wybrzeżem polawiacze min zatopili w nocnej potyczce morskiej trzy brytyjskie kanonierki-ścigacze i uszkodziły ciężko kilka nieprzyjacielskich jednostek. Nieprzyjacieli przeważył potem potyczkę. Łamacze zapór i artylerja marynarki zestrzeliły dwa brytyjskie bombowce.

Obszar portu i miasta Southampton był ostatniej nocy celem ataku lotnictwa. Przez bomby kruszące i zapalające spowodowane zostały wydatne szkody w ważnych ze względów wojennych urządzeniach.

Operujące na morzu Śródziemnym, pod dowództwem wiceadmirała Weicholda niemieckie morskie siły zbrojne wyróżniły się szczególnie w dostarczaniu posiłków do Afryki północnej, przy zakładaniu nieprzyjacielskich dróg łącznikowych i w zwalczaniu nieprzyjacielskich sił zbrojnych.

Polawiacz min pod dowództwem starszego sternika Oesera wyróżnił się w potyczce morskiej przed wybrzeżem holenderskim.

W walkach pod Sewastopolem wyróżnił się szczególną dzielnością dowódca grupy bojowej, zestawionej z piechoty i pionierów kapitan Walter i komendant pewnego batalionu pionierów kapitan Graumann.

Jedno z największych zwycięstw obecnej wojny.

Głosy prasy zagranicznej o sukcesach Rommela.

Kraków, 23 czerwca. Pisma zagraniczne omawiają w obszernych komentarzach najświeższe sukcesy osi w północnej Afryce, a kapitulacja Tobruku nazwana została przez „Magyarország” niezrozumiałą. Genjalny wódz wojsk osi Rommel zasługuje jak ongiś wielki Scipio, aby mu nadano przydomek „Afrykańczyka”. Tobruk stanowił największą dumę Anglików, którzy nazwali tę fortecę „Verdunem Afryki”.

Wojska angielskie i narody pomocnicze wszelkich gatunków broniły długo tej fortecy. Anglicy zaś sami widząc beznadziejność sytuacji, poddali się. Jeszcze nigdy nie dostało się tylu Anglików do niewoli, jak tym razem. Zdobyć tej fortecy przedstawia jeden z najwspanialszych i najważniejszych sukcesów obecnej wojny.

Pismo oficjalne „Helfoe” wskazuje na to, że angielska agencja prasowa mówiła o tem, że Rommel jest okrążony. Rommel jednak przerwał angielskie pola minowe i rozpoczął pościg upojonego zwycięstwem nieprzyjaciela. Nieprzyjacieli nie mógł wi-

docznie powstrzymać olbrzymiego rozmachu wojsk osi.

„Niezdobyty Tobruk padł — pisze francuskie gazety. — W tych dniach — pisze paryski „Oeuvre” pobili niemiecko-włoskie wojska nieprzyjaciela w Afryce północnej i piąta ofensywa osi skończyła się zupełną klęską Anglików. Jest to wybitny sukces Rommela, a Churchill potrzebuje obecnie w Afryce nowych żołnierzy. Czy otrzyma ich z Waszyngtonu i ma jakich warunkach, jeszcze niewiadomo”.

„Cri du Peuple” oświadcza w tej sprawie, że „wzięcie Tobruku i Bardji w chwili, kiedy brytyjski premier zamierza mówić z Rooseveltem o przyszłym pokoju, stanowić będzie dla angielskiej propagandy ciężki cios. Churchill pojechał do Waszyngtonu, aby dać swoim rodakom wrażenie, że coś się przygotowuje. Ledwo tam dotarł, a już wydarzyła się katastrofa. Czy Churchill — zapytuje się pismo — pojedzie teraz do Moskwy, aby znowu wzbudzić wrażenie, że przygotowują się nowe wydarzenia?”

